

شیعیت الاسلام سپه روحانیون شیعیان و علماء الشیعیین

✿ مقدمه :

عظمت، برتری و فضیلت قرآن کریم بر سایر سخنان مانند برتری خداوند بر بندگانش می باشد.^(۱)

این کلام پیامبر اعظم ﷺ است که قرآن از همه چیز جز خدا افضل است .^(۲)
پروردگار عالم که پیامبر عظیم الشأن اسلام را خاتم و اشرف پیامبران خود
قرارداد به تبع آن ، امت اسلامی را اشرف امت های دیگر و قرآن را بربنامه ای
برای تعالی مسلمانان نازل فرمود تا با تمسمک به آن، قله های رفیع انسانیت ،
عزّت ، سر افزایی و کمال را فتح نمایند و به سعادتمندی دنیا و آخرت برسند.

قرآن حبل المتنین ناگستنی و پویای الهی است که از منشأ عزّت و حکمت
آویخته شده است و اگر امت اسلام به این حبل المتنین الهی تأسی و تممسک پیدا
کند و با آن مأнос و مرتبط و همراه گردد ، به منازل عالیه رشد و کمال خواهد
رسید. اما متأسفانه قرآن کریم با تمامی شکوه و عظمت و کار آمدی اش نه تنها به

صورت شایسته حفظ و احیاء نشده بلکه در جوامع اسلامی با دست‌های پیدا و نایبدای دشمنان مهجور و متروک مانده و اگر به قرآن هم پرداخته می‌شود، بیشتر به ظواهر و استفاده‌های ابزاری بوده تا استفاده محتوایی و عملیاتی از قرآن کریم.

در این مقاله ابتدا به مراتب مهجوریت قرآن کریم پرداخته و آنگاه راهبردها و راهکارهای تعلیمی پیامبر اعظم و اهل بیت عصمت و طهارت صلی الله علیه و آله و سلم برای مقابله با مهجوریت قرآن کریم رامطرح نموده ایم؛ به امید آنکه در سال پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله و سلم میثاقی مستمر و پایدار با رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم بیندیم و متعهد به احیاء قرآن کریم در تمامی ابعاد و شیوه‌نشانی گردیم تا اسم ما جزو مهجورکنندگان قرآن، که رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم از آنها شکوه و شکایت می‌کنند، نباشد.

(وَقَالَ الرَّسُولُ يَارَبِّ إِنَّ قَوْمِي أَتَخْذُنَا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا) ^(۲)

و در آن روز رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم در پیشگاه خداوند از امت شکوه و شکایت می‌کنند و می‌فرمایند: «بار الها تو آگاهی که امت من این قرآن بزرگ تو را به کلی متروک و رها کرده و پیرو افکار غیر الهی گشته اند.»

کلید واژه: مراتب مهجوریت قرآن کریم؛ نمودهای مهجوریت از زبان قرآن؛ راهکارها و راهبردهای پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله و سلم و اهل بیت صلی الله علیه و آله و سلم در مقابله با مهجوریت قرآن.

✿ مراقب مهجوریت قرآن کریم :

با دقت در متن جامعه در می‌یابیم که امروزه قرآن حتی در میان مسلمانان و جوامع اسلامی مهجور است، بعضی حتی جلد قرآن را ندیده و روزی یک بار به آیات آن نگاهی نمی‌کنند، بعضی توان تلاوت آن را ندارند، بعضی استماع و انصات^۳ صحیحی ندارند بعضی از اسرار مفاهیم آن محروم اند و بعضی به آن

^۳ انصات : سکوت برای گوش دادن

عمل نمی‌کنند و بهره برداری لازم از قرآن را ندراند این مهجوریت شکایت پیامبر اکرم ﷺ را در قیامت به دنبال دارد. که می‌فرماید:

«پروردگارا همانا قوم من این قرآن را کثnar زدند.»^(۴)

اگر به سوی قرآن می‌رویم و نسبت به آن احساس بیگانگی و غربت داریم و حلاوت آن را درک نمی‌کنیم و فهم صحیح و کارآمدی از آیات در زندگی ما جاری نیست و موجبات تغییر و تحول در ما و زندگی ما نمی‌شود؛ باید بدانیم که هنوز خود را پاک و طاهر نساخته ایم و هنوز لیاقت مُصاحب با قرآن را نیافته ایم. باید بدانیم که ما افکار غیرقرآنی خود و دیگران را بركلام الهی ترجیح می‌دهیم و به آن کلام الهی اعتماد و اطمینان نداریم.

باید بدانیم دریچه‌های قلب و روحان را به سوی نور قرآن بسته ایم و صرفاً آن را لفظه زبان کرده ایم.

باید بدانیم که خضوع و خشوع در برابر قرآن نداشته و صرف رفع تکلیف با آن مرتبط شده‌ایم.

باید بدانیم که قرآن، فقط کتاب تلاوت و تجوید و حفظ و مسابقه نیست و باید رابطه‌مان را با آن اصلاح کنیم.

قرآن مجموعه‌ای از آیات است و آیه به معنای نشانه است، نشانه برای نشان دادن راه است که انسان راه را برود، نه آنکه پای نشانه بنشیند.

آنچه از تلاوت و ترتیل و تجوید مهم‌تر است، تدبیر و تفکر در آیات برای حرکت در مسیر الهی است. خداوند تدبیر در قرآن را لازم شمرده و کسانی را که اهل تدبیر نیستند، توبیخ کرده است. «أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَفْنَالُهَا»^(۵) «آیا بردل‌ها قفل خورده است که در قرآن تدبیر نمی‌کنند.»

دستور تدبیر برای همه عصرها و نسل هاست تا کسی گمان نکند همه نکات قرآن را پیشینیان فهمیده‌اند و دیگر جایی برای تدبیر و تأمل نیست. قرآن باید محور عقیده، عمل، اخلاق، سیاست، اقتصاد، جنگ، صلح، قانون و روابط ما باشد. «قرآن» را باید همانند «نمان» به پا داشت. خداوند درباره اهل کتاب می‌فرماید:

«اگر آنان تورات و انجیل و آنجه را که به سوی آنان نازل گردیده، به پا دارند، از هر سو نعمت‌ها بر آنان سپاهیز می‌شود.»^(۱) با اینکه قرآن نا اهلان را به حیوان و جماد تشییه کرده و کلماتی نظیر: «کمثل الحیان»^(۲)؛ «کمثل الكلب»^(۳)؛ «کالانعام»^(۴)؛ «کالعجبارة»^(۵) درباره آنان به کار برده است ولی درباره کسانی که کتاب آسمانی را به پا نمی‌دارند، می‌فرماید: «يا اهـل الـكتـاب لـسـتم عـلـى شـيـء حـتـى تـقـيمـوا التـورـاة»^(۶) «ای اهل کتاب، هیچ و پوچید مگر آنکه کتاب آسمانی را به پا دارید.»^(۷) به راستی آیا ما قرآن را به پا داشته‌ایم؟ آیا راه و روش زندگی ما بر اساس قرآن است؟ چرا ما توصیه‌های خالقمان را نمی‌خوانیم و در آن تأمل نمی‌کنیم؟ رسول الله ﷺ فرموده‌اند: «هر کس از قرآن برگردد ناچار درآتش سقوط خواهدکرد.»^(۸)

﴿... إِنَّ قَوْمَى أَتَخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾^(۹)

با بررسی آیات و روایات، مراتب مهجویریت قرآن کریم در جامعه بدین ترتیب است:

- مهجویریت جلد قرآن کریم.
- مهجویریت قرائت و تلاوت عاشقانه قرآن کریم.
- مهجویریت درک مفاهیم قرآن کریم.
- مهجویریت درک استماع و انصات صحیح قرآن کریم.
- مهجویریت تدبیر و تفکر در آیات قرآن کریم.
- مهجویریت عمل به آیات زندگی ساز قرآن کریم.
- مهجویریت بهره برداری عالمانه از قرآن و تولید فکر و اندیشه.

﴿وَالَّذِينَ يُمْسِكُونَ بِالْكِتَابِ﴾^(۱۰)

قابل توجه است که مراتب تمستک و توسک به قرآن کریم در آیات روایات اینگونه ذکر شده است:

- ﴿ اعتقاد و ایمان کامل به اعجاز، کمال، سلامت، تحدی و تبیان قرآن کریم . ﴾
- ﴿ قرائت و تلاوت عاشقانه که موجب تغییر و تحول در انسان بشود . ﴾
- ﴿ تدبیر و تفکر و اندیشه‌ورزی بر آیات و فهم صحیح از برنامه زندگی . ﴾
- ﴿ عمل آکاها نه و منطبق با واقع از آیات و حیانی در متن زندگی فردی و اجتماعی . ﴾
- ﴿ بهره‌برداری عالمانه از قرآن و تولید افکار و اندیشه‌های قرآنی . ﴾

﴿ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتَلَوَّنُهُ حَقِّ تِلَاوَتِهِ .﴾^(۱۵)

قرآن کریم مراتبی را که به عنوان حق تلاوت مطرح می‌سازد بدین ترتیب است:

- ﴿ ترتیل آیات قرآن کریم (تلاوتی که استماع و انصات را در خود دارد) . ﴾
- ﴿ تَفْقُّهٌ و تَفْكِيرٌ بِرِّ مَعْنَى و مَفَاهِيمِ آیَاتِ نُورَانِي قرآن کریم . ﴾
- ﴿ تَعْلُمٌ و يَادِگَيریِ احْکَامٍ و آدَابٍ قرآن کریم . ﴾
- ﴿ عَملٌ بِاُوامِرِ قرآن و پرهیز از نواهی قرآنی . ﴾
- ﴿ تَعْهِدٌ بِهِ حَفْظِ حدودِ قرآن کریم . ﴾

شایان توجه است که اگر مراتب تمکن به قرآن کریم و حق تلاوت آن محقق نگردد ما در مسیر مهجوریت و به حاشیه رانی قرآن از متن ، حرکت کرده ایم.

﴿ نمودهای مهجوریت قرآن کریم از زبان قرآن : ﴾

♦ کتمان دلایل و حقایق روشن قرآنی :

كسانی که آیات و بیانات روشن و هدایت آفرین قرآن کریم را کتمان می‌کنند و به آن کفرمی ورزند:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىِ ...﴾^(۱۶)

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ...﴾^(۱۷)

♦ بی اعتمانی به احکام و اوامر قرآنی :

و هنگامی که رسول الله ﷺ به سراغشان آمد و او با نشانه‌هایی که نزد آنها بود مطابقت داشت جمعی از آنان که به آنها قرآن داده شده بود کتاب خدا را پشت سر افکندند گوئی که هیچ از آن خبر ندارند.

1498

(وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْبَالِهِ مُصَدِّقٌ ...) (۱۸)

(وَمَنْ يَكُفَّرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ...) (۱۹)

♦ عدم خضوع و خشوع در برابر قرآن کریم:

آیا وقت آن نرسیده است که دلهای مؤمنان در برابر قرآن کریم و آنچه که از حق نازل گشته خاشع گردد و مانند کسانی نباشد که در گذشته به آنها کتاب آسمانی داده شد، سپس زمانی طولانی بر آنها گذشت و به جهت مهجوریت آیات آسمانی در بین مردم دچار قساوت قلب و فسق و فجور گشتد.

(أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ ...) (۲۰)

♦ عدم تدبیر در آیات نورانی قرآن کریم:

آیا در قرآن تدبیر و تفکر نمی نمایید. تلاوتی که در آن تدبیر و تفکر نباشد فاقد خیر و برکت است.

(أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ ...) (۲۱)

♦ عدم استماع و انصات صحيح قرآن کریم:

آیا در گوش فرا دادن ما به آیات قرآن روحیه پذیرش آیات و سکوت توأم با تمرکز فکر برای فهم وجود دارد؟

(فَإِذَا قَرَأَتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) (۲۲)

✿ راهبردها و راهکارهای پیامبر اعظم ﷺ و ائمه‌ی هدی بیشتر

در مقابله با مهجوریت قرآن:

تهدیب نفس و طهارت ظاهری و باطنی و کسب تربیت قرآنی و زندگی در یک فضای قرآنی و آشنایی با قرآن و دل سپردگی به آن و تأثیر پذیری از آن همراه با خضوع و خشوع خالصانه و استماع و انصات عالمانه و تدبیر و تفکر و عمل به قرآن کریم و بهره برداری از انوار ملکوتی آن از جمله راهبردها و راهکارهای تمسک و توسل به قرآن و مقابله با مهجوریت قرآن کریم می باشد.

پیامبر اعظم ﷺ فرموده اند: «إِذَا تَبَسَّطَ عَلَيْكُمُ الْفِتْنَ كَطْعَنَ الظَّلَمُ فَعَلَيْكُمْ بِالْقُرْآنِ»^(۲۳)
 هرگاه فتنه ها همچون شب های سیاه بر شما روى آورد به سراغ قرآن بروید.
 و نيز فرموده اند: «قرآن سفره مهمانی خداوند است تا می توانيد از ضيافت او
 بهره بگيريد.»^(۲۴)

در دنیای امروز، دشمنان بشریت با پیشرفته ترين ابزار، از زمین و آسمان، بر
 عقاید و فرهنگ و اخلاق و ايمان ما هجوم آورده و از هیچ گونه توطئه و تحريف
 و القای شبهه دست بر نمی دارند. فتنه ها مانند ابرهای تاریک سایه افکنده و نیاز
 انسان به کشتی مطمئن قرآن و عترت از هر زمان بيشتر گشته است.

♦ معرفت به کار آمدی قرآن:

پیامبر اعظم ﷺ می فرمایند: «همانا قرآن نور آشکارا و ریسمان محکم و
 شفابخش بیماری ها و بزرگترین فضیلت و سعادت است. کسی که از قرآن نور و
 راهنمائی بخواهد، او را نورانیت می دهد؛ کسی که کارهای خود را منطبق با قرآن
 سازد، خدا او را از لغزش ها حفظ خواهد کرد؛ کسی که به قرآن تمسک جوید،
 خدا دست او را گرفته و نجات خواهد داد؛ کسی که از احکام قرآن جدا نشود،
 خدا به او رفعت خواهد داد؛ کسی که از قرآن شفاء بخواهد، به او شفاء خواهد داد؛
 کسی که دستور قرآن را بر تمايلات خود و بر هر چيز دیگر مقدم بداند خدا او را
 هدایت خواهد کرد؛ کسی که هدایت را جز در سایه قرآن بیابد، خدا او را گمراه
 خواهد کرد؛ کسی که قرآن را شعار و شیوه خود قرار دهد، خدا او را سعادتمند
 خواهد کرد؛ و کسی که قرآن را مقیدا و رهبر و نقطه اتكاء خود قرار دهد،
 خداوند او را در بهشت نعیم منزل خواهد داد.»^(۲۵)

♦ توجه به حیات معنوی:

پیامبر اعظم ﷺ فرموده اند: «اگر می خواهید همچون سعادتمدان زندگی و
 همچون شهیدان از دنیا بروید و... قرآن بخوانید.»^(۲۶)
 عبادت مخلصانه یک ضرورت حیاتی در زندگی روزمره ما می باشد و بالاترین
 عبادت را رسول الله ﷺ قرائت قرآن دانسته اند.^(۲۷) قرائتی که از سر اخلاص و

عشق باشد برای اینکه آخرین حرکت لب‌هایمان و ذهنمان تلاوت قرآن باشد باید از همین حالا، با قرآن مأнос باشیم و آیات قرآن را عاشقانه زمزمه کنیم تا زبان و دهان و لب‌هایمان به تلاوت قرآن خوبگیرد. انس دائمی با قرآن، و حضور آن در متن زندگی همه مخاطبان قرآن مانع مهجویت خواهد بود.

♦ فضا سازی قرآن:

ایجاد یک محراب قرآنی با داشتن رحل و قرآن درخانه و تلاوت صبحگاهی و شامگاهی والدین آن هم با صوت یا ترتیلی زیبا و دلنشیں در این فضای نورانی و بهره گیری از نغمات زیبا از قاریان خوب قرآنی برکات حیرت انگیزی در زوایای زندگی افراد بر جای می‌گذارد.

پیامبر اعظم حضرت محمد مصطفی ﷺ فرموده اند:

«خانه‌های خود را با تلاوت قرآن روشن کنید و منازل را مانند قبرستان قرار ندهید، چنان که یهود و نصارا چنین کردند. در کلیساها و معبدها به عبادت پرداختند ولی در منازلشان اثری نبود در هر خانه که قرآن زیاد خوانده شود خیر و برکت آن خانه زیاد می‌شود و اهل آن خانه مشمول عنایات گستردۀ الهی خواهند شد و آن خانه به اهل آسمان نوری می‌دهد همانطورکه ستارگان، زمین را روشن می‌کنند.»^(۲۸)

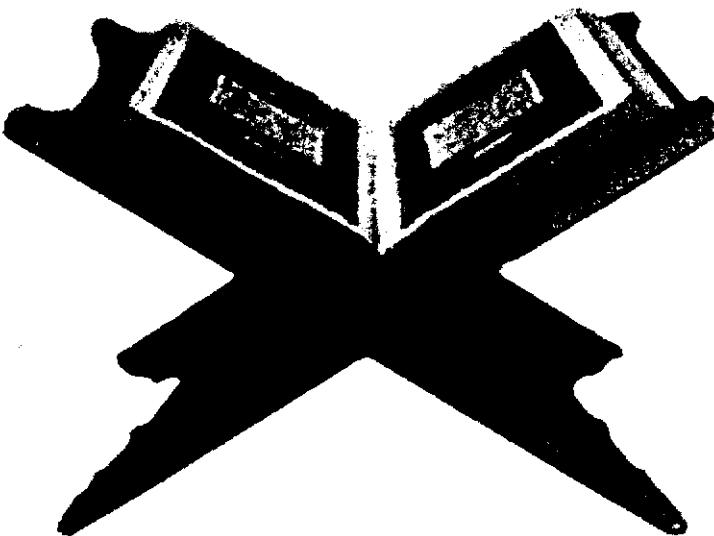
«حالی‌ترین و فقیرترین خانه، خانه ایست که در آن قرآن نباشد (یعنی روح قرآن و عمل به قرآن در آن خانه نباشد).»^(۲۹)

تلاوت آهنگین قرآن توسط والدین موجب گرایش کودکان و نوجوانان به قرآن و انس با قرآن خواهد شد و آنها آینده مسیر زندگی خود را همراه با قرآن تعیین می‌کنند. تربیت قرآنی کودکان در این فضا آسان‌تر می‌شود و به تعبیر امام علیؑ قلب کودک پذیرش تأثیرات اعجاب انگیز تلاوت قرآن و فضائل اخلاقی که از سوی اعضاء خانه و خانواده بُروز و ظهور می‌کند.^(۳۰) را بهتر از هر وقت دیگر دارد.

امام صادقؑ می‌فرمایند: «هر جوان مؤمنی که قرآن بخواند و با قرآن مأнос باشد، قرآن با گوشت و خون او آمیخته می‌شود و خدا او را با فرشتگانی

بزرگوار که نویسنده‌گان و حاملان قرآنند قرین می‌سازد و قرآن در روز بازپسین، نگاهبان او می‌شود.^(۲۱)

فرهنگ سازی تجلیل از قرآن، تلاوت عاشقانه قرآن، استماع و انصات واقعی آیات قرآن و تدبیر و تفکر بر مفاهیم و مطالب آیات، از محیط قرآنی خانه و خانواده آغاز می‌گردد و در سطح اجتماع عمومیت می‌یابد و قرآن را از مهجوریت در می‌آورد.

توسعه ادب حضور:

شناخت و معرفت نسبت به شأن و مقام و منزلت قرآن کریم به عنوان عصارة جهان هستی و کلام مستقیم الهی که حی و شاهد همه مخاطبان خود می‌باشد موجبات توسعه ادب حضور در محضر قرآن کریم می‌شود.

پیامبر اعظم ﷺ فرموده اند: «کسی که از قرآن تجلیل کند از خدا تجلیل کرده و کسی که قرآن را تجلیل نکند، به حریم خدا اهانت کرده است.»^(۲۲)

رسول الله ﷺ وقتی در برابر قرآن قرار می‌گرفتند، بدن مبارکش مرتعش می‌شد و خود را مرعوب احساس می‌کرد و این خوف، خوف عقلی بود.^(۲۳)

پیامبر اعظم ﷺ فرموده اند: «مادامی که در تلاوت قرآن قلوب شما نرم می‌شود و در خود احساس خضوع می‌کنید، قرآن بخوانید در غیر این صورت حق تلاوت را اداء نکرده اید.»^(۲۴)

ما باید به هنگام تلاوت قرآن، با یادآوری عظمت آفریدگار، در خود حالت خضوع و خشوع به وجود بیاوریم اگر قرآن بر کوهی نازل می‌شد، آن کوه از خوف خداوند متنالشی می‌شد اماً بسیاری از دلها، در مقام معرفت، از نفوذ پذیری یک کوه سنگی هم کمترند.^(۳۵)

❖ فرهنگ سازی تدبیر و تفکر:

در کوهشان عظیم و بی‌منتهای قرآن، هر آیه، دریچه‌ای است به دنیاگی وسیع و پراسرار، و هر سوره، دری است به سیاره‌ای پر رمز و راز که در جای جای آن، رازهای بزرگ نهفته است.

برای آشنایی با روح و معارف قرآن و بهره جستن از برکات و فیوضات آن تدبیر و تفکر لازم است.

قرآن کریم می‌فرماید: «کتاب مبارکی بر تو فرو فرستادیم، تا در آیات آن تدبیر کنند و خردمندان از آن پند گیرند.»^(۳۶)

پیامبر اعظم ﷺ فرموده‌اند: «وای به حال کسی که آیات الهی را برزبان آورد ولی در آنها تدبیر نکند.» و امام علیؑ فرموده‌اند: «آگاه باشید که تلاوت بدون تفکر خیری ندارد.»^(۳۷)

امام صادقؑ در این ارتباط فرموده‌اند: «پروردگارا! عهد نامه خود را منتشر ساختی، پس نگاه مرا در آن عبادت، و قرائتم را تفکر، و تفکرم را موجب عبرت قرار ده. خدایا! قرائتم را قرائت بدون تفکر قرار مده، و نظرم را در قرآن توأم با غفلت مگردن.»^(۳۸)

تدبیر و تفکر در آیات قرآن کلید فهم قرآن است اماً تدبیر هم شرایط ویژه‌ای دارد که باید به آنها توجه کاملی شود. بهترین راه فهم قرآن، تهذیب نفس از تعلقات غیر خدائی و پرهیز از هر گونه تبهکاری و منکری می‌باشد؛ زیرا مشاهده جمال نورانی قرآن با دیده ضعیف و بسته مُیسر نخواهد بود. لذا پیشیگیری که توفیق تدبیر قرآن نصیب آنها می‌شد، سیره‌ی آنان در فراگیری قرآن این بود که ده آیه

از پیامبر اکرم ﷺ دریافت می نمودند و تا آنچه از معارف عقلی و دستورات عملی که مربوط به آن ده آیه بود فرا نمی‌گرفتند وارد آیات دیگر نمی شدند.^(۲۹)

امام صادق علیه السلام در دستورالعمل دیگری می‌فرمایند:

«قرآن با شتابزدگی خوانده نمی شود بلکه کلمه کلمه و با تائی و با دقت خوانده می شود. پس به هرآیه ای می‌رسیم که درباره بهشت است باید مقداری وقف کنیم و از خدا آن را مسائل نمائیم، و همچنین اگر به آیه ای رسیدیم که از جهنّم سخن می‌گوید، باید به خدا پناه ببریم». ^(۳۰)

همچنین برای پذیرش و تأثیر پذیری از قرآن لازم است که دلهایمان را از هر چه غیرخدائی است پاک گردانیم؛ چون تلاوت قرآن عبادت است و قوام عبادت به خلوص نیت است.

پیامبر اعظم ﷺ در این ارتباط فرموده اند:

«کسی که قرآن را از روی تظاهر و ریا و جلب توجه مردم بخواند در روز قیامت در حالی محشور می شود که در صورت او جز استخوان چیزی نیست؛ و قرآن گریبان اورا می‌گیرد و به سوی آتش برد و در شعله رهایش می سازد.» ^(۳۱)

❖ فرهنگ سازی استماع و انصات:

قرآن کریم همه را به این فرهنگ فراخوانده و لطف و رحمت حضرت حق را در گرو استماع و انصات صحیح و واقعی دانسته است. پیامبر اعظم ﷺ در این ارتباط فرموده اند:

«تلاوت کننده و گوش فرادهندۀ به قرآن، در پاداش مساوی هستند.» ^(۳۲)

«سوگند به خدائی که جان محمد در یَد قدرت اوست، شنوندۀ قرآن که به آن معتقد باشد، اجرش از انفاق یک کوه طلا در راه خدابیشتر است.» ^(۳۳)

امام صادق علیه السلام فرموده اند: «سکوت به هنگام تلاوت قرآن چه در نماز و چه در غیر نماز واجب است. و هرگاه در حضور تو قرآن خوانده می شود، بر تو واجب است که سکوت کامل را رعایت کنی و گوش فرا دهی.» ^(۳۴)

پس بر ما شیفتگان قرآن و پیروان رسول اعظم و ائمه هدی ع واجب و لازم است تا هنگامی که دیگران به تلاوت آیات الهی می‌پردازند با استیماع و انصات دقیق:

- * احترام قلبی خویش را نسبت به کلام الهی ابراز داریم؛
- * در مقابل این بارقه رحمت، سر تعظیم و تواضع فرود آوریم؛
- * برای شنیدن مشتاقانه و عاشقانه این کلام بزرگ آسمانی، اعلام آمادگی کنیم؛
- * در معانی و مفاهیم آن توجه و تأمل کامل نموده و زمینه تدبیر و تفکر را در خودمان ایجاد نمائیم؛
- * با سکوت و تمرکز فکر، جان خود را در معرض تابش این آفتاب حیات‌بخش قرار دهیم؛
- * با استیماع و انصات بایسته قلب و روح خسته و پریشانمان را شاداب و پرتحرک نمائیم؛
- * و با استیماع و انصات سیستم ایمنی بدن‌هایمان را فعال و آثار و عوارض بیماری‌های روانی و جسمی را کاهش و مرتفع نمائیم... .

همه مسلمانان بدین منظور و نیت با آیات قرآن آشنایی شوند که این آشنایی تبدیل به انس باقرآن گردد و انس حالت تأثیر پذیری به وجود آورد و تأثیرپذیری موجب عمل به دستورات آسمانی قرآن گردد.

در احادیث بسیاری که از پیامبر اعظم ص و ائمه معصومین ع برایمان به یادگار مانده، عقوبت دردناک کسانی بیان شده که قرآن را فرا گیرند، اما به دستورات آن عمل نمی‌نمایند.

پیامبر اعظم ص فرموده اند: «کسی که قرآن را فرا گیرد ولی به آن عمل نکند و محبت دنیا را بر قرآن مقدم بدارد، خود را متوجه خشم خدا قرار داده و با یهود و نصارا و کسانی که قرآن را پشت سرانداخته اند محشور خواهد بود و این شخص روز قیامت کور محشور می‌شود. پس عرض می‌کند: خداوند چرا مرا کور محشور فرمودی درحالیکه من بینا بودم؟ خداوند می‌فرماید: همین است. آیات

من به تو رسید ولی همه را فراموش کردی. بنابراین تو نیز امروز از فراموش شدگان هستی. پس امر می‌شود تا به سوی آتش روانه شود.^(۴۵)

رسول الله ﷺ در نقل دیگری فرموده اند: «چه بسا تلاوت کننده قرآن است که قرآن او را لعن می‌کند.»^(۴۶)

در حدیثی دیگر پیامبر حمت خطاب به همه نسلها و همه انسان‌ها در همه اعصار و قرون فرموده اند:

«ای مردم! معارف قرآن را فراگیرید و از تلاوت آن غفلت نورزید و بدانید که قرآن با شماست؛ پس شما از قرآن ثبیعت کنید و پشت سرش راه بروید و جلو او قرار نگیرید، زیرا قرآن پیروان خود را به بهشت راهنمائی می‌کند و آنان که قرآن را پشت سر گذاشته‌اند و آن را مهجور گذاشته‌اند به جهنّم می‌روند.»^(۴۷)

یکی از موضوعات مهمی که قرآن کریم آن را ره‌آورد وحی می‌داند «حیات طیب» یا زندگی پاک و منزه است. قرآن می‌فرماید: «زندگی و حیات طیب، بهره کسانی است که هم از نظر جان مؤمن و معتقد و هم از نظر عمل، صالح و شایسته باشند.» **«مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنْ يُبَيِّنَنَّ حَيَاةً طَيِّبَةً...»**^(۴۸).

امیدوارم خدای متعال آن توفیق را مرحمت کند که دلهای ما ظرف معارف قرآن کریم باشد. هم آیات قرآن را در مقام تلاوت بخوانیم و هم با معانی بلند آنها مأнос بشویم، و بعد معانی آنها را در جانمان به عنوان علم راسخ جایگزین کنیم. و همراه با آن، عمل صالح را طبق آنچه قرآن راهنمائی کرده انجام دهیم، تا قرآن در دنیا و آخرت با ما باشد.

والسلام

پی نوشتہا :

- (۱) جامع الا خبار / به تقلیل از مستدرک الوسائل
 - (۲) مستدرک الوسائل / جلد یک / باب القرآن
 - (۳) سوره فرقان / آیه ۲۰
 - (۴) همان
 - (۵) سوره محمد(ص) / آیه ۲۴
 - (۶) سوره مائده / آیه ۶۶
 - (۷) سوره جمعه / آیه ۵
 - (۸) سوره قسراف / آیه ۱۷۶
 - (۹) سوره اسراف / آیه ۱۷۹
 - (۱۰) سوره بقره / آیه ۷۴
 - (۱۱) سوره مائده / آیه ۶۸
 - (۱۲) شیخ کلبی / کافی / ج ۲ / کتاب القرآن / ص ۵۹۸
 - (۱۳) شیخ کلبی / کافی / ج ۲ / کتاب القرآن / ص ۵۹۷
 - (۱۴) سوره فرقان / آیه ۲۰
 - (۱۵) سوره اعراف / آیه ۱۷۰
 - (۱۶) سوره بقره / آیه ۱۲۱
 - (۱۷) سوره بقره / آیه ۱۵۹
 - (۱۸) سوره آل عمران / آیه ۱۱
 - (۱۹) سوره بقره / آیه ۱۰۱
 - (۲۰) سوره بقره / آیه ۱۲۱
 - (۲۱) سوره حید / آیه ۱۶
 - (۲۲) سوره محمد (ص) / آیه ۲۴
 - (۲۳) سوره نحل / آیه ۹۸
 - (۲۴) شیخ کلبی / کافی / ج ۲ / کتاب القرآن / ص ۵۹۸
 - (۲۵) کنز القمال حدیث ۲۲۵۶
 - (۲۶) علامہ مجلسی / محمد باقر / بحار الانوار / ج ۹۲
 - (۲۷) علامہ مجلسی / بحار الانوار / ج ۹۲
 - (۲۸) مجمع البیان / جلد یک
 - (۲۹) شیخ کلبی / کافی / ج ۲ / کتاب القرآن / ص ۳۱
- ۱۶